

Monseniorul Ghika, din nou la Villejuif

Villejuif este o zonă sudică a Parisului, în așa zisul "banlieu" parizian. Aici Monseniorul Ghika a lăsat o parte din inima sa, în timpul unei activități cu adevărat misionare. Aici și-a instalat baraca, pe care o folosea drept capelă, pentru a le dărua celor din împrejurimi dragostea și prezența lui Cristos euharistic. În acest loc i-a întâmpinat cu inima sa de preot pe sărmanii acestui cartier.

La Villejuif am trăit zile încărcate de haruri și binecuvântare, în urmă cu doi ani, împreună cu părintele Ioan Ciobanu, parohul bisericii Sacre Coeur din București, și Maria Sander, atunci când am pășit pentru prima dată pragul bisericii Sfânta Tereza a Pruncului Isus. Era vorba de o inițiativă a părintelui Ciobanu, care ne-a invitat să mergem pe urmele Monseniorului Ghika, în Franța, pentru a-i întâlni pe cei care acum continuă munca lui în via Domnului pentru salvarea sufletelor.

Era într-o duminică, 29 septembrie 2007, de hramul bisericii Sfânta Tereza a Pruncului Isus, din Villejuif. În această biserică i-am întâlnit, pentru prima oară, pe părintele Boniface Sebogo și pe credincioșii acestei parohii, care ne-au deschis nu doar ușa bisericii, ci înșăși inima lor, primindu-ne ca pe niște frați iubii și parcă de mult cunoscuți.

Acea clipă de har a fost momentul fondator al micului grup, pe care Preasfințitul Ioan Robu îl trimitea în misiune pe pământul Franței, pentru a purta, din nou, prezența Monseniorului Ghika prin locurile unde acesta a desfășurat cu multă dragoste o activitate rodnică, multilaterală, cu un răsunset impresionant. Grupul era format din sora Antoneta, Maria Sander și eu.

Prima noastră acțiune a fost în anul 2008, pe 17 mai, în parohia Sfânta Tereza a Pruncului Isus, cu permisiunea episcopului diecezei

de Creteil - dieceza în care se află Villejuif -, Mons. Michel Santier. Ca orice început, era greu, aveam nevoie de susținere și încurajare; și le-am avut din plin, din partea tuturor. Părintele Boniface a organizat, împreună cu noi, cele două zile de rugăciune și adorație, iar noi am prezentat o expoziție și conferințele referitoare la biografia și spiritualitatea Monseniorului Ghika. Câtă bucurie ne-a adus atunci prezența familiei Monseniorului Ghika! Ne-au arătat multă bunăvoință și căldură și au dat mărturie din viața familiei, centrată pe amintiri legate de Monseniorul. Au urmat, apoi, celelalte conferințe, pe urma pașilor Monseniorului Ghika: în dieceza de Paris, la mănăstirea benedictină Sainte Marie de Paris, misiunea greco-catolică din Paris etc.

Dar începutul a fost aici, la Villejuif, și va rămâne de neuitat pentru noi. Părintele Boniface și cei care, ulterior, ne-au devenit prieteni - Marlene, Marthe, Arlette, Sophie, Dominique, Christian, Michel Prat, Beatrice Durande (care petrecuse opt ani de misiune în București), Beatrice Hoquemille, diaconul și soția lui, și toți cei din parohie - ne-au întâmpinat cu zâmbetul și afecțiunea lor.

În acest an, parohia Sfânta Tereza a Pruncului Isus din Villejuif a împlinit 75 de ani de la fondare. S-au împlinit, totodată, 55 de ani de când Monseniorul Ghika a trecut în veșnicie, din sumbra închisoare Jilava. Părintele Boniface, actualul paroh din Villejuif, a pregătit o mare sărbătoare pentru jubileul parohiei sale, la care l-a invitat pe părintele Ciobanu și 30 de credincioși ai parohiei Sacre Coeur din București.

În cadrul ceremoniei, părintele Ciobanu i-a oferit în dar părintelui Sebogo binecuvântarea pe care Sfântul Părinte Benedict al XVI-lea i-a acordat-o părintelui paroh și enoriașilor săi, cu ocazia jubileului parohiei Sfânta Tereza a Pruncului Isus din Villejuif. Ulterior a fost dezvelită și binecuvântată de către Mons. Santier statuia Monseniorului Ghika, realizată de Luana Alexe, profesor de religie și ceramist la Bruxelles.

Momentul descoperirii chipului blând și plin de distincție al Monseniorului Ghika a fost întâmpinat cu exclamații de admirație, bucurie și cu aplauze de către cei din biserică arhiplină. În acest timp, părintele Ciobanu și grupul de români au intonat imnul Magnificat:

„... Inima mea tresaltă, tresaltă de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul meu”. Atunci am simțit toți că monseniorul Ghika se întorcea printre cei de la Villejuif, pe care i-a iubit și i-a slujit cu devotament. Iar noi am fost martorii plin de bucurie și emoție ai unui eveniment minunat.

